

РЕШЕНИЕ

№ 32408

гр. София, 17.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
публично заседание на 03.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **4445** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е след като с решение № 3530 от 27.03.2026 г. по адм. дело № 278/2026 г. тричленен състав на Върховния административен съд (ВАС) е обезсилил решение № 36956 от 10.11.2025 г. по адм. дело № 7316/2025 г. на Административен съд – София град (АССГ) и е върнал делото за ново разглеждане съобразно дадените в мотивите на решението указания по тълкуване и прилагане на закона.

При първото разглеждане на делото производството се е развило по жалба на П. П. Г., подадена чрез адв. Д. Д., срещу отказ, обективизиран в писмо с изх. № СТМТ/2025/05/00125-out, заедно със становище към него от 18.06.2025 г. на администратора на лични данни „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, по заявление вх. № СТМТ/2025/05/00125/20.05.2025 г., с което е поискано да бъдат изтрети личните данни на жалбоподателя, както и да бъде преустановено подаването на информация към Централния кредитен регистър (ЦКР) за активни кредити на негово име.

С жалбата се твърди, че отказът за изтриване на личните данни на оспорващия в регистрите на администратора е незаконосъобразен, защото не съществуват основанията за тяхното обработване по см. на чл.17, §1 от ОРЗД. След като вземането било погасено по давност и длъжникът посочил, че няма да го плати доброволно, личните данни не били необходими за целите, за които са били събрани или обработвани. След като субектът оттеглил своето съгласие и възразил срещу обработването на личните му данни, ответникът бил длъжен без ненужно забавяне да ги изтрие. Акцентира се, че П. П. Г. е направил възражение за изтекла погасителна давност по кредита, по който „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД се легитимирал като кредитор по договор за кредитна карта №

W24878004075, сключен с „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, като заявил недвусмислено и еднозначно, че не би заплатил доброволно задължението. Жалбоподателят не бил страна по договора за цесия от 18.01.2016 г. между „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД и „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, а по аргумент от чл.21 от ЗЗД договорите имали действие между страните по тях, а спрямо трети лица - само в предвидените от закона случаи, сред които настоящият случай не попадал. Самият договор за кредитна карта отдавна бил приключил своето действие, като задълженията по него били погасени по давност. „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, ежесечно обработвало личните данни на жалбоподателя, без да са изпълнени изискванията на чл.6, § 1, б.,б“ и б.,в“ от ОРЗД. След като било направено възражение за изтекла погасителна давност, следвало да бъде преустановено и събирането и подаването на информация за кредита в ЦКР. Иска се съдът да отмени отказа и да задължи ответника да изтрие личните му данни от собствените си регистри, както и да преустанови подаването на информация в ЦКР за активни кредити на негово име. Претендира се присъждане на направените разноски за адвокатско възнаграждение.

Предвид дадените с решение № 3530 от 27.03.2026 г. по адм. дело № 278/2026 г. от ВАС указания, при новото разглеждане на делото съдът конституира като ответници в производството: 1. администраторът на лични данни „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, от името на който произхожда писмо с изх. № СТМТ/2025/05/00125-out от 18.06.2025 г., подписано от юрк. М. М. и 2. длъжностното лице по защита на личните данни на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД Д. Б., издала становище към писмо с изх. № СТМТ/2025/05/00125-out от 18.06.2025 г.

Ответникът – „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД оспорва жалбата като неоснователна и моли за нейното отхвърляне. Твърди, че актовете са издадени от компетентен орган, при спазване на предвидената форма и без допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон. Личните данни на жалбоподателя се намирали в активна обработка и информация за тях била подавана към ЦКР, защото между страните съществувал спор относно погасяване на задължението по давност, който спор можел да се реши единствено в гражданско съдопроизводство, каквото нямало образувано и не било постановено решение, което да обвързва страните със сила на пресъдено нещо. Дружеството като страна в облигационното правоотношение по договора за кредит не можело служебно да прилага погасителната давност, а едностранното волеизявление на длъжника не пораждало задължения за него да приеме, че този юридически факт е настъпил. Погасяването на вземането по давност единствено лишавало кредитора да реализира правата си, посредством способите на принудителното изпълнение, но задължението оставало да съществува, поради което не следвало личните данни да бъдат изтривани по реда на чл.17, §1, б.,а“ от ОРЗД. Легитимен бил интересът на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД да оперира в съответствие с приложимото законодателство с личните данни на П. П. Г., тъй като дружеството било финансова институция по см. на чл.3а от ЗКИ и подлежало на отчетност по ЗСч, ЗКПО, ЗДДС, ДОПК. Обработката на личните данни се основавала на легитимния интерес на администратора по см. на чл.6, §1, б.,е“ от ОРЗД във вр. с чл.17, § 3, б.,д“ от ОРЗД. Дружеството следвало да запази данните във връзка с евентуални правни претенции от субектите и защита при потенциални иски. Претендират се разноски.

Ответникът – длъжностното лице по защита на личните данни в „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД не се ангажира със становище по жалбата.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление с вх. № БНБ-36036/11.03.2025 г. П. П. Г. е поискал от БНБ да му бъде предоставена справка за кредитна задължнялост. Такава е била изготвена и предоставена на оспорващия с изх. № БНБ-41547/21.03.2025 г. Видно от съдържанието на тази справка, за жалбоподателя са били

подавани данни за задължения от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, представляващи данни за кредит № EOSDP000000001318474, валута BGN, сума валута: 4 190,00, сума лева: 4 190, 00, дата на разрешаване: 18.01.2015 г., дата на издължаване: 18.01.2026 г., към дата: 28.02.2025 г.- усвоен размер 4 190, 00 лева, период на просрочие: над 360 дни, остатък редовна главница: 0,00, остатък просрочена главница: 3 031, 00 лева, балансова експозиция: 6 915, 00 лева, такси и други разходи - 876, 00 лева.

П. П. Г. е сезирал ответника с писмо с вх. № СТМТ/2025/04/00094/11.04.2025 г., както и БНБ да предприемат действия във връзка с тяхната компетентност по Наредба № 22 от 16.07.2009 г. за ЦКР. Посочил е, че не е бил страна по договор с „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, нито като кредитополучател, нито като съдлъжник или поръчител, поради което подаваната в ЦКР информация била невярна. Поискано е да бъде преустановено подаването на такава информация за него по посочения кредит, както и да се предприемат необходимите действия за заличаване на месечните отчети.

П. П. Г. е получил писмо с изх. № СТМТ/2025/04/00152-out, становище по заявление с вх. № СТМТ/2025/04/00152 от 28.04.2025 г. от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД и писмо от Българска народна банка с изх. № БНБ-56290/16.04.2025 г. Видно от съдържанието на писмото от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, П. П. Г. е сключил договор за кредитна карта № W24878004075 с „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД. На 18.01.2016 г. е бил сключен договор за прехвърляне на вземания между „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД и „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, по тази причина ответникът се легитимирал като кредитор и подавал информация към Централния кредитен регистър.

Видно от писмото на Българска народна банка с изх. № БНБ-56290/16.04.2025 г., „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД подава следната информация за жалбоподателя в ЦКР: Активен кредит на името на П. П. Г. с идентификатор EOSDP000000001318474, вид на кредита „Придобиване на вземания по кредити“, класифициран с период на просрочие „над 360 дни“, раздел „Просрочия по активни и по погасени кредити“ за периода 30.04.2020 г. – 31.03.2025 г.

Жалбоподателят е депозирал второ писмо до „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД с вх. № СТМТ/2025/05/00125 от 20.05.2025 г., с което на основание чл.17, § 1, б.,а“ и б.,в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46 ЕО (Общ регламент относно защита на данните, ОРЗД), е поискал без ненужно забавяне да бъдат изтрити неговите лични данни, както от системите на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, така и да бъде преустановено подаването на информация за него в ЦКР в раздела активни кредити, а също и да бъде заличена информацията в раздела за просрочия по активни и по погасени кредити.

В отговор на заявлението на жалбоподателя от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, са издадени писмо с изх. № СТМТ/2025/05/00125-out от 18.06.2025 г., подписано от юрк. М. М. и становище към него от 18.06.2025 г. на длъжностното лице по защита на личните данни Д. Б.. С писмото жалбоподателят е уведомен, че дългът му не е погасен по давност, защото нямало постановено съдебно решение между страните по договора, поради което правото на събиране на дълга не е отпаднало, съответно обработването на личните данни оставало необходимо за целите и легитимните интереси на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, както и задължението за подаване на информация в ЦКР. В становището пък е обективизиран отказ за заличаване на личните данни на П. П. Г., поради неотпадане на целите, за които те са събирани и се обработват, защото правото на кредитора съществувало и можело да бъде упражнено.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд – София град обуславя следните правни изводи:

Жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащи на обжалване административни актове и в предвидения в закона срок съдът намира за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

Със заявлението на П. П. Г. до „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД всъщност са направени две искания: 1. Да се отпишат вземанията на жалбоподателя от регистрите на дружеството и да се преустанови подаването на информация към ЦКР в раздела активни кредити, а също и да бъде заличена информацията в раздела за просрочия по активни и по погасени кредити и 2. Да се изтрият личните данни на жалбоподателя, обработвани и съхранявани от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД.

По тези две искания са издадени два акта: 1. отговор от „ЕОС Матрикс“ ЕООД, с изх. № СТМТ/2025/05/00125-out, подписан от юрисконсулт М. като пълномощник на управителя на дружеството с рязяснение относно позицията на дружеството във връзка с възражението за изтекла давност и за задълженията за подаване на информация към ЦКР; 2. становище до П. Г. от 18.06.2025г. относно искане за упражняване на права по член 17 от Регламент (ЕС) 2016/679, подписано от Д. Б., длъжностно лице по защита на личните данни, определено от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, в което е заявено, че искането за упражняване на право на изтриване по отношение на задължението, което е прието за активно, не може да бъде уважено, поради липса на предпоставките, предвидени в чл.17, § 1 от ОРЗД, поради което обработването на личните данни продължавало да е необходимо за целите, за които същите са били събрани от администратора на лични данни.

Тези два акта са издадени в изпълнение на задълженията на дружеството в различни качества - в качеството на администратор на лични данни, произтичащо от Регламент (ЕС) 2016/679 и в качеството му на финансова институция, регистрирана по чл.3а от Закона за кредитните институции, по силата на Наредба № 22 от 16.07.2009 г. за ЦКР.

По делото са представени и приети като доказателства: пълномощно с рег. № 3396/07.06.2024 г. на нотариус П. П. с район на действие СРС, рег. № 533 на Нотариалната камара за надлежно учредена от управителя на дружеството Т. И. В. представителна власт в полза на юрк. М. С. М. да го представлява при подаване на отговори на постъпили молби от страна на длъжници, както и длъжностна характеристика и уведомление до КЗЛД, видно от които Д. А. Б. е определена за длъжностно лице по защита на личните данни на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД. В т.1.15 от длъжностната характеристика, същата е оправомощена да изготвя отговори на заявления, жалби и сигнали, подадени от субектите на лични данни. Длъжностното лице по защита на личните данни изпълнява задачите по чл.39 от ОРЗД, като субектите на данни могат да се обръщат към него по всички въпроси, свързани с обработването на техните лични данни и при упражняването на правата им съгласно ОРЗД (чл.38, ал.4). Мотивът на длъжностното лице по защита на личните данни да откаже да удовлетвори искането на жалбоподателя е, че вземането не е погасено по давност и подлежи на доброволно, респ. принудително събиране, поради което не са отпаднали целите, за които се обработват личните данни.

Писмо с изх. № СТМТ/2025/05/00125-out, изхождащо от „ЕОС Матрикс“ ЕООД и подписано от юрисконсулт М. съдът намира, че следва да се разглежда като отговор на искането на П. П. Г. да се отпишат задълженията му от регистрите на дружеството и да се преустанови подаването на информация към ЦКР, съдържащ в себе си отказ за извършване на посочените действия. Жалбоподателят счита, че тъй като задължението му е погасено по давност, то подаваната информация е неточна и иска преустановяване на подаването на информация до ЦКР, че има задължения, т.е. коригиране на установената от него неточност. Производството по такова искане е уредено в чл.24 от Наредба № 22 от 16.07.2009 г. за Централния кредитен регистър. Отговор с

изх. № СТМТ/2025/05/00125-out от 18.06.2025 г. по описа на „ЕОС Матрикс“ ЕООД, подписано от юрисконсулт на „ЕОС Матрикс“ ЕООД, е акт по чл.24, ал.2 от цитираната наредба. Съгласно чл.10, ал.1 от Наредба № 22 от 16.07.2009 г. за Централния кредитен регистър, институциите по чл.4, ал.1 са длъжни да събират и подават към Централния кредитен регистър информация в електронен вид за всички кредити на техните клиенти и за настъпилите изменения по тези кредити до окончателното им погасяване. В ал.3 на същата разпоредба е предвидено, че институциите по чл.4, ал.1 подават към Централния кредитен регистър ежемесечно до 15-о число на месеца, следващ отчетния, информация за състоянието по всички активни кредити на техни клиенти към последната дата на отчетния месец. Те подават в същия срок и информация за извършените корекции по кредити на техни клиенти за предходни отчетни периоди.

Упражняването на правото по чл.24, ал.1 от Наредба № 22 от 16.07.2009 г. за Централния кредитен регистър е последващо правото по чл.17, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679, т.е. първо трябва да се упражни правото по чл.17, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 относно данните за непогасени кредити и такива погасени по давност, които се съхраняват и обработват от администратор на лични данни, който се явява кредитор (първоначален или придобил вземането чрез цесия) по такива вземания и едва след заличаването на тези данни да се поиска коригиране на информацията в ЦКР. В чл.56, ал.10 от Закона за кредитните институции е предвидено, че информацията в информационната система за паричните задължения на клиентите към институциите посочени в чл.56, ал.1 от същия закон се съхранява за срок 5 години от датата на последния отчетен период.

От представеното по делото пълномощно обаче на подписалата писмото юрк. М. не се установява същата да е упълномощена да се произнася по исканията за коригиране на подаваната към ЦКР информация, каквото това писмо съдържа и което му съдържание произлиза от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД в качеството му на кредитна институция. С това съдът приема, че издателят на оспорения отказ – юрк. М. не е разполагала с материалната компетентност да издаде акт, обективизиращ отказ за спиране на подаване на информация за задълженията на П. П. Г. към ЦКР, съобразно посочените в пълномощното права. Следва да се приеме, че оспореното писмо е нищожен акт, като следва да бъде обявена неговата нищожност.

По отношение на втория акт – становище от 18.06.2025 г. на длъжностното лице по защита за личните данни съдът намира следното:

Ответното дружество „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД е администратор на лични данни по смисъла на §1, т.2 от ДР на ЗЗЛД във вр. с чл.4, т.7 от ОРЗД на жалбоподателя П. П. Г. по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД във вр. с чл.4, т.1 от ОРЗД, свързани с договор за кредитна карта № W24878004075, сключен с „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, вземането по който е прехвърлено с договор за цесия от 18.01.2016 г. на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД.

Правомощията на длъжностните лица по защита на личните данни са определени в чл.38 от Регламент (ЕС) 2016/679. Същите подпомагат, консултират, дават становища на администратора на лични данни. Правомощие да се произнасят по подадени заявления по чл.17, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 от името на администратора не е предвидено. Такива правомощия няма предвидени и в ЗЗЛД. По подадените заявления следва да се произнася администратора на лични данни, по аргумент от чл.17 и чл.19 от Регламент (ЕС) 2016/679.

По изложените съображения съдът приема, че длъжностното лице по защита на личните данни при „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД не е разполагало с компетентност да издава административни актове от името на администратора на лични данни. По подадени заявления до администратора на лични данни, с които се упражнява право по чл.15-22 от Регламента, задължен да се произнесе по същите е администраторът

на лични данни. Съгласно чл.37 от Раздел Четвърти от ОРЗД, всеки администратор определя длъжностно лице по защита на данните и Д. Б. е именно това длъжностно лице, но от представената по делото длъжностна характеристиката и по арг. от чл.38 - 39 от ОРЗД не е удостоверен фактът, че въпросното длъжностно лице по защита на личните данни разполага и с делегирана компетентност да издава административни актове от името на администратора на лични данни по реда на Регламента, вкл. и такива по заявление по реда на чл.17 от регламента. По изложените съображения съдът намира за нищожен акт и издаденото от длъжностното лице по защита на личните данни Д. Б. становище, с което е отказано заличаване на обработваните от дружеството лични данни на жалбоподателя.,

Налице е основание за нищожност на оспорените актове, с оглед на което същата на основание чл.172, ал.2, предл. първо от АПК трябва да се обяви.

С оглед изхода на спора в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноси, които са своевременно поискани и са представени доказателства за реалното им заплащане. Поради това ответникът следва да бъде осъден да заплати на П. П. Г. сумата от 550 евро.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. първо и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА нищожността на отказ с изх. № СТМТ/2025/05/00125-out от 18.06.2025 г., издаден от юрк. М. в качеството й на пълномощник на управителя на „ЕОС МАТРИКС” ЕООД за коригиране на подаваната към Централния кредитен регистър информация, поискано със заявление с вх. № СТМТ/2025/05/00125 от 20.05.2025г.

ОБЯВЯВА нищожността на становище от 18.06.2025 г., издадено от длъжностното лице по защита на личните данни на „ЕОС МАТРИКС” ЕООД за заличаване на обработваните от дружеството лични данни на П. П. Г., поискано с негово заявление с вх. № СТМТ/2025/05/00125 от 20.05.2025 г.

ИЗПРАЩА административната преписка на „ЕОС МАТРИКС” ЕООД за ново произнасяне по заявление с вх. № СТМТ/2025/05/00125 от 20.05.2025 г. при спазване на дадените с мотивите на настоящото решение указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА „ЕОС МАТРИКС” ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на П. П. Г. сумата от 550 евро, представляваща направените по делото разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Препис от решението на основание чл.138 от АПК да се изпрати на страните.

Съдия: